

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De effectibus Irregularitatis, Caput VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

De Effectibus Irregularitatis.

cusari, quamvis ab initio mala fide sit ordinatus, deponendo scilicet illam fidem, & conformando se opinioni probabili dicenti, expositos non se debere, ut illegitimos habere, atque adeo, nec, ut expulsos ab Ordinum susceptione.

30. Inquires Tertio, sic: Dubito, an per legem Canonicam constituta sit pro hac actione Irregularitas, undè evolvo ejus juris dispositiones; nihil tamen certi reperio, judicabo ne esse constitutam?

Respondeo, Immo judicare debes, constitutam esse profus nullam, ex toties decantato Textu, per quem expressa debet esse in jure Irregularitas. Ex qua doctrina idem dic, si inveniatis in jure aliquam dispositionem, quæ ambiguit, ac dubie Irregularitatem imponat, adhuc enim jus non est certum, & expressum. Quid si probabiliter? Id jam universaliter subdo.

31. Inquires enim sic Quarto. Habeo probabiles rationes circa jus, vel circa factum, quæ me de Irregularitate condemnant, probabiles item, quæ me liberant, cui parti adhærebō securus?

32. Respondeo, cui mavis, etiam si altera sit probabilior, quia probabilitatem sequendo, semper prudenter te geris.

33. Illud universaliter alibi b admonui, & nunc in Irregularitate moneo cum Cajetano, e Si enim probabilitas contra te ita validis rationibus vallatur, ut opposita, quæ alias probabilis apparebat, à sua tenui illa probabilitate deiciatur, te Irregularem pronuntiato: siquidem tanta probabilitas unius partis, quamvis non evidentibus, sed probabilibus rationibus instructa, dicitur, & est certitudo moralis, quia in rebus moralibus majorem certitudinem, quam illam magnam probabilitatem, expectare non possumus cum nulla fere veritas sit tam constans, & clara in hominibus, ut aliquid contra illam afferri non possit. Et ex alia parte modica illa probabilitas, quæ alias prudentem assensum à nobis extorquere poterat, ita nunc vincitur, & opprimitur, ceu parva candela à Clarissimo Sole, ut nequeat amplius vocari, & esse proxima. seu practice probabilitas unius partis nequeat intellectus prudenter inclinari ad partem aliam, quæ apparet, tam modicæ veritatis.

a Sant. l. l. in Dec. c. 10. n. 32. & alii passim.

b L. l. in Decal. c. 3. §. 3. n. 11. c Cajet. in summ. V. Opinio.

1. Irregularitas absolute, & totaliter accepta tres effectus parit, Primo, impedit hominē à suscipiendis Ordinibus, atque hic est effectus illius primarius. Secundo, impedit ab Ordinum usu. Tertio, à Beneficiis, & Ecclesiastica Jurisdictione, ut patet ex dictis c. 1. Irregularitatem non privare Clericum Privilegiis Clericorum scimus omnes, & mox a dicam distinctius, & quoad privilegium ferendi habitum Clericalem. Vide b Tancr. docentem contra Sanchez, eo non privari, si non sit bigamus,

2. Dixi (absolute, & totaliter) nam de Irregularitate impropria, & secundum quid, quæ aliquem tantum effectum gignit, vel pro tempore non perpetuo, dicitur in decursu tractationis: Eiusmodi est Irregularitas ex defectu ætatis, quæ perpetua non est, ejusmodi est illa ex defectu Sanitatis, quæ item cessat, infirmitate cessante, ejusmodi est illa, quæ aliquando supervenit Sacerdoti impediens ex parte Ordinum usum, ut, si Sacerdos fiat mancus, vel cæcus, poterit enim audire Confessiones, quamvis celebrare non possit, &c. De integra ergo Irregularitate loquendo, discurramus per prædictos tres effectus separatim.

§. PRIMUS.

Irregularitas impedit Ordinum susceptionem.

1. Qui, cum Irregularis sit, Ordines quoscunque recipit, e peccat mortaliter, sed valide d ordinatur, nec e aliam Censuram, vel Irregularitatem aliam contrahit. Quod peccat graviter, etiā suscipiendo Minores, s patet, quia sic operatur contra grave præceptum. Quod valide ordinetur, item patet, quia, si habeat quæ ex Instituto Christi requiruntur ad Ordinum valorem, non potest, quoad illum valorem, impediri ab Ecclesia. Quod denique nullam aliam censuram contrahat, indè probatur, quia in nullo jure apparet, contra Irregularem Ordines suscipientem fulminari censuram, vel aliam Irregularitatem.

2. Hinc sequitur, ad liberandum omnino ejusmodi Irregularem, qui Ordines cum Irregularitate suscepit, sufficere si dispensetur in ipsa

unica

a Max. g. 1. n. 1. b Tancr. 2. p. 11. §. qu. mor. 32.

c Val. 4. d. 7. q. 1. §. 2. Suar. de 2. 7.

Cens. de 40. §. 2. 2. 2. Graff. de 1. 4. c. 27. n. 6. p. 1. Saug. de Cens. 1. 6. c. 2. n. 26. §. 6. 10. n. 38.

d Suar. l. 1. de Cens. de 40. c. 1. §. 7. d. 2. d. 6. c. 1. Suar. l. 1.

e Suar. l. 1. n. 3. f Suar. l. 1. n. 2.

unica Irregularitate ante ipsius Ordinum susceptionem contractam, quia per dictam susceptionem Irregularitatem aliam non incurrit.

3. Quando igitur in Sacro Textu legis, Ordinationem Irregularis esse nullam, esse irritam, & cætera. Intellige, quoad executionem, & veluti, quoad effectum, quia licet Ordines susceptos exequi, ut mox dicemus, non possit.

4. Quoad primam Tonsuram, quia hæc non est Ordo, ut communis, & vera sententia docet, quantum est ex hoc capite; validè & licitè suscipi posset ab Irregulari, quia is per Sacros Canones solum arcetur ab Ordinibus. At, quia illa est janua, & dispositio ad Ordines, & propter illam gaudet Tonsuratus Privilegijs Clericalibus, fitque idoneus ad Ecclesiastica Beneficia, Ecclesiasticamque Jurisdictionem, peccabit a graviter Irregularis primam Tonsuram recipiens, quia tentat fieri ad prædicta idoneus contra Ecclesiæ voluntatem.

5. Interrogabis, Eiusmodi Irregularis tonsuratus gaudebitne privilegijs Clericorum sive Canonis, sive Fori?

Respondet, gavisurum; quia cum Tonsuram validè recipiat; eam enim nunquam invalidam reddidit Ecclesia (quamvis, quia non est Sacramentum, sed tota dependens ab ipsa, potuisset) cum, inquam, validè recipiat, est verus Clericus, & ex alia parte non invenitur ijs, licet contra eiusdem Ecclesiæ præceptum promotis, Clericorum privilegia esse sublata.

6. Excipe Bigamos: Clerici enim conjugati cum unica, & Virgine, quamvis gaudeant privilegio Canonis, & Fori, quia sic Bigami non sunt, at Bigami utroque b privilegio privantur.

7. Eiusmodi illicitè Tonsuratum puto itidem, privilegio Immunitatis à Gabelis, propter eandem rationem, gaudere; iam enim est persona Ecclesiastica. Quare, si cæteras conditiones habet, quæ ad hoc privilegium participandum requirunt Sacri Canones, non est, undè is illud denegetur.

8. Denique advertet, Irregularem non expelli à receptione aliorum Sacramentorum, præter ordinem, nec ab ingressu, & Professione Religiosa modo in ea Religione, nec Ordinem, nec Prælaturam, nec Dignitatem sine dispensatione suscipiat.

9. Potest item Irregularis interesse Divinis

Officijs, Missam audire, Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, & Sacramenta alia, præter Ordinem tuto suscipere, Ratio est, quia in prædictis ex parte recipientis nullum datur exercitium Ordinis, quod exercitium esse prohibitum Irregulari in paragrapho sequenti dicemus, & ex alio capite nulla est in Jure prohibitio his alijs actionibus, facta Irregulari.

§. II.

Irregularitas impedit usum Ordinis.

1. Irregularitas innodatus illicitè & a quidem mortaliter: exercet, sive actus ipsius Ordinis, sive actus, qui fieri nequeunt sine potestate Ordinis, idque, sive per activum usum, sive in uno, per passivum. Explico singula,

2. Per activum usum est, si Episcopus, Irregularis consecrat alteri quemcunque Ordinem, etiam primam Tonsuram, Si Sacerdos Irregularis Missam celebret; si idem à peccatis absolvat; hi enim sunt Actus Ordinis.

Activus item usus est, si idem Sacerdos solemniter Benedictiones Nuptiarum, vel Baptismum, & similia exhibeat, vel, si idem Episcopus Irregularis Altaria, Tempia, Calices consecrat, vel vestimenta Sacrificij benedicat; hi enim sunt actus, qui fieri nequeunt à non habente potestatem Ordinis.

3. Dixi nu. 1. (illicitè) nam valida esset collatio Ordinis, Consecratio, Benedictio, &c. Ecclesia enim non potest, & pro prima Tonsura (ut supra diximus) non vult tollere potestatem à legitimis Ministris &c. Antequam Irregularis validè absolvat a peccatis, cum tunc requiratur Jurisdictio collata ab Ecclesia, mox ex paragrapho quarto sciri poterit.

4. Dixi item eodem num. (sive actus, qui fieri nequeunt sine potestate Ordinis) nam alij actus, qui possunt exerceri à Laicis, quantumvis ex officio à Clericis exercentur, possunt b licite exhiberi ab Irregulari, quia tunc Irregularis non agit, ut Clericus prohibitus per Irregularitatem, sed, ut quilibet Laicus.

5. Hinc licite irregularis baptizat non solemniter, urgente necessitate, hinc licite Missæ inservit, præstatque omnia, ad quæ deputantur Clerici in Minoribus, & propter eandem rationem horas Canonicas in Choro, solenni cantu, licite persolvit, ne tamen dicat (Dominus vobiscum) id enim proprium est Sacerdotis.

E

6. Dixi

alios citans
T. 1. de Ir-
reg. d. 3. qu.
7. Covarr.
in r. Alma
Mater p. p.
§. 2. n. 6.
G. Hur. de
Irreg. d. 1.
diff. 5. n. 19.
Io. Prap. 3.
p. 9. de Ir-
dub. 3. n. 13.

a C. ult.
de Tempor.
Ord. C. In-
quisit. de
Accus.

b Bonae.
de Cef. d. 7.
q. 1. p. 4. no.
5. Turr. de
Cens. d. 58.
l. 2. dub. 1.
Et passim.

6. Dixi num. 2. (etiam primam Tonsuram, &c.) nam Irregularis arcetur ab omni usu Ordinis; Collatio autem primæ Tonsuræ, usus Ordinis Episcopalis est.

7. Porro per usum passivum in una sola re impeditur Irregularis, quoad pertinentia ad Ordines, nempe in receptione Ordinis hoc est Ordines licite suscipere nequit, ut supra satis vidimus; is enim est præcipuus effectus Irregularitatis.

§. III

Irregularitas, an, & quatenus impedit à Beneficiis, vel acquirendis, vel retinendis, & à Jurisdictione.

Hæc adeo sunt in citatis Doctoribus distinctè disputata, ut non oporteat illa huc advocare: multo magis, quia praxes sunt rarissimæ.

CAPUT VII.

De Irregularitate ex Defectu Sanitatis.

§. PRIMUS.

Quis ille sit.

1. **S**ANITAS potest deficere, vel in corpore, vel in mente. Sit itaque duplex regula.

2. Prima. Ij morbi, qui horrorem, vel notabilem deformitatem inducunt, & multo magis; si usum ipsum Ordinis impediunt Irregularitatem afferunt; etiam ad Minores Ordines In casu dubio Episcopi erit, decernere, an eiusmodi sit morbus.

3. Dixi (etiam ad Minores) nam qui ob aliquem corporis, vel animæ defectum est ineptus ad Sacerdotium, est item Irregularis, quoad alios Ordines, etiam quoad primam Tonsuram, quia tunc est absolutè Irregularis; id, quod Jura a explicant per illa verba, *Ne fiat Clericus Ad Clerum pervenire non possit, Ad Clerum Canones non admittunt, &c.*

4. Secunda regula. Si defectus mentis, id est amentia, sit perpetua, seu per modum habitus, ita, ut amens nunquam usus sit ratione, affert incapacitatem Ordinis, nec solum Irregularitatem. Si vero det intervallum rationis, certe Irregularitatem b inducit.

5. Quid si forte ita ab amentia quis convalescat (quod tamen difficile esse conuevit) ut

per diurnam experientiam omnino sanitas comprobetur? Respondet a Suar, hunc non esse admittendum ad Ordines, quia raro præsumitur perfectè sanus, vel saltem debere accedere Prælati approbationem, ut prius ei constet de Sanitate integre recepta. Diana b alios citans ait, desiderari dispensationem, Sed cum ipse citet Suarium, quem modo nos attulimus, puto, nomine dispensationis, intelligere prædictam Approbationem, quæ certè dispensationi æquivaleret.

§. SECUNDUS.

Quis dispenset in prædictis?

1. **S**OLUS Summus Pontifex, quia in Irregularitatem ex defectu solum Sedes Apostolica facultatem habet, nisi eam alius ipse concedat.

Aliqui c putant, Episcopum dispensare in hac Irregularitate ex defectu Sanitatis cum suis ovibus posse, quoad Minores Ordines, sed oppositum propter rationem allatam esse probabilius. d

2. Neque huic doctrinæ adversantur ea, quæ diximus nuper paragrapho primo, numero primo, Quodque alij e communiter docent, pertinere ad Episcopum in casu dubio, decernere, an hic, vel ille defectus, ita sit notabilis, ut inducat Irregularitatem (Idem dicemus infra c. 8. paragr. 2. de deformitate corporis dubia.) Non adversantur, inquam, aliud enim est dispensare, aliud decernere, an sit necessaria dispensatio, nec ne: illud autem pertinere diximus ad Pontificem, hoc extendi ad Episcopos.

3. Immo addimus f pro Religiosis exemptis posse proprium Prælatum decernere de eiusmodi notabili defectu, ut etiam de deformitate, licet fateamur Episcopo Ordinanti integrum esse, eiusmodi iudicium Prælatorum Regularium posse rejicere, vel admittere.

4. Quando defectus, ut & deformitas sub dubio superuenit Religioso jam initiato, posse item iudicium de eo fieri à suo Prælato, diximus alibi. g

CAPUT VIII.

De Irregularitate ex corporis vitio.

1. **C**OGNATA est præcedenti præfens Irregularitas; sæpè enim infirmitas de-

a C. Si quis
C. Hi qui
C. Qui par
tam di. 55

b Molina
To. 4. tr. 3.
d. 70. nu.
12. aliique
sõmuuster.

a Suar, de
Cens. d. 11.
sect. 1.

b Diana
p. 11. tr. 2.
ref. 67.

c Maiol. de
Irreg. l. 2. c.
14. n. 6. c.
c. 15. n. 6.
& c. 16. nu.
12. Archi-
diac. in c. 2.
& 3. dist. 33

d Bonac.
de Cens. d.
7. q. 2. p. 2.
n. 23. Vgl.
de Irreg. c.
53. n. 2. &
c. 54. n. 3.

e Mol.
Suar alijs
apud Dia-
nam p. 3. r.
6. ref. 61.

f Cum
Suar d. 51.
de Irreg.
sect. 2. nu.
16. Gibal-
c. 3. q. 2. n.
6.

g In opus-
de Sacr.
Missal. l. 6.
7. §. 6. in e-
dit, noviss.
Venti.